

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29Csp/118/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125207760
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2026:8125207760.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

8 29Csp/118/2025

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. X, XXX XX C., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 500 EUR takto

rozhodol:

8 29Csp/118/2025

I. Z a m i e t a návrh žalovaného na spojenie veci s konaním vedeným na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15Csp/160/2025.

II. Žalovaný je p o v i n ň ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 130 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. P r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo sumy priznaného finančného zadostučinenia, o výške ktorých bude rozhodnuté v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

7 29Csp/118/2025

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 25.9.2025 sa voči žalovanému domáha zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 500 EUR za porušenie jej spotrebiteľských práv konštatovaných v základnom konaní 7Csp/157/2024. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7Csp/157/2024 o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná vo všetkých uplatňovaných nárokoch rozsudkom Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 7Csp/157/2024 zo dňa 7.4.2025 s dátumom právoplatnosti 21.5.2025.

2. Výrokom I. súd I. inštancie určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX z 5.5.2014 je bezúročný a bez poplatkov; výrokom II. zaviazal žalovaného vydať jej

bezdôvodného obohatenie vo výške 1.507,69 EUR s 8,4 % úrokom z omeškania ročne od 13.11.2024 do zaplataenia; výrokom IV. a V. určil neprijateľnosť zmluvných dojednaní v bode 8.1 a 8.4 Dohody o poskytnutí služieb a výrokom VII. neprijateľnosť zmluvného dojednania uvedeného v bode 8.3 zmluvných dojednaní k predmetnej zmluve o revolvingovom úvere.

3. Ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie za porušenie svojich spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má sankčnú, odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške primeraného finančného zadosťučinenia proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bola ako spotrebiteľka na súde úspešná. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška primeraného finančného zadosťučinenia, preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko primerané finančné zadosťučinenie len v symbolickej výške nemôže byť ani primerané ani spravodlivé. Ak má primerané finančné zadosťučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len jeho priznaním v takej výške, aby malo nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby malo tieto funkcie aj reálne. Aj keď sa výška primeraného finančného zadosťučinenia nedokazuje a súdu ju ustanovuje voľnou úvahou, tak kritéria, z ktorých by mala voľná úvaha vychádzať vyplývajú z intenzity porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa. Vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka, je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky PFZ suma, o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatí alebo obohatil chcel. Vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru si preto uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 eur; vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu 50 % zo sumy, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil vo výške 750 EUR a za každú z judikovaných 3 neprijateľných zmluvných podmienok sumu 100 EUR.

4. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. V odôvodnení vyjadrenia uviedol, že tvrdenie žalobcu, že vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky PFZ suma, o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil je v rozpore s právnou povahou žalovaného nároku. Primerané finančné zadosťučinenie je nárokom nemajetkovej povahy a preto logicky jeho výšku môžu určovať len skutočnosti, ktoré zodpovedajú takejto povahe zadosťučinenia. Primerané finančné zadosťučinenie je nárokom, z podstaty ktorého vyplýva jeho imateriálna povaha, čo znamená, že pri rozhodovaní o ňom, nie je možné vychádzať z aspektov materiálnej povahy. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

5. K jednotlivým položkám primeraného finančného zadosťučinenia uvádza, že požiadavka na primerané finančné zadosťučinenie uplatňovania k určeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a požiadavka uplatňovaná k bezdôvodnému obohateniu predstavujú duplicitné uplatňovanie finančného zadosťučinenia na základe tej istej skutočnosti, pretože oba výroky vychádzajú z rovnakého záveru. Dôvod určenia sumy 100 EUR v podanej žalobe chýba a žalobca nič v tomto ohľade ani netvrdí; rovnako chýba aj akékoľvek konkrétne zdôvodnenie, ktoré by preukazoval požiadavku na zaplataenie sumy 750 EUR. Len zo skutočnosti, že súd nezahrnul jednotlivé zmluvné podmienky do jedného výroku, ale rozdelil do viacerých nevyplýva, že by žalobcovi mal vzniknúť nárok v počte, ktorý je násobkom počtu výrokov rozsudku.

6. Keďže žalobkyňa už na vyjadrenie žalovaného postupom podľa § 167 ods. 3 CSP nereagovala, súd I. inštancie vo veci nariadil pojednávanie na deň 7.1.2026, pričom právnomu zástupcovi žalovaného bolo uvedené predvolanie doručené dňa 10.11.2025. Tento dňa 15.12.2025 súdu doručil návrh na spojenie vecí z dôvodu, že v konaní 15Csp/160/2025 začatého dňa 1.12.2025 sa žalobkyňa domáha zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie iných spotrebiteľských práv, ktoré boli konštatované v rozsudku 7Csp/157/2024.

7. Podľa § 166 ods. 1 CSP, v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

8. Nakoľko konanie 15Csp/160/2025 bolo začaté podaním žaloby doručenej súdu dňa 1.12.2025, teda v čase kedy už v predmetnom konaní bol zo strany konajúceho súdu realizovaný nielen celý procesný postup podľa § 167 CSP, ale aj nariadený termín pojednávania na deň 7.1.2026 doručený právnym zástupcom strán sporu ešte v mesiaci november 2025, potom súd I. inštancie návrhu žalovaného na spojenie vecí nevyhovet z dôvodu hospodárnosti konania. Nakoľko v konaní 15Csp/160/2025 ešte nebol realizovaný procesný postup podľa § 167 CSP, spojenie vecí by malo za následok nevyhnutné zrušenie termínu pojednávania v predmetnom súdnom konaní, čo by podľa názoru súdu I. inštancie neprímeraným spôsobom predĺžilo jeho dĺžku trvania.

9. Od 1.7.2024 nadobudol účinnosť nový zákon o ochrane spotrebiteľa č. 108/2024. Z ust. § 53 ods. 1 citovaného zákona vyplýva, že ustanovenia tohto zákona sa použijú na zmluvu uzavretú po 30.06.2024. Vznik právnych vzťahov zo zmlúv uzavretých pred 1.7.2024 a nároky vzniknuté z týchto zmlúv sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30.06.2024.

10. V zmysle vyššie uvedeného potom súd I. inštancie v súvislosti s uplatneným nárokom na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia postupovať podľa zákona č. 250/2007 Z.z., keďže predmetom sú nároky vyplývajúce z porušenia spotrebiteľských práv žalobkyne zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi stranami sporu ešte 5.5.2014.

11. Súd na základe skutkových tvrdení žalobkyne, popretie skutkových tvrdení žalovaného, oboznámením rozsudku 7Csp/157/2024 zistil tento skutkový stav:

12. Žalobkyňa sa v konaní 7Csp/157/2024 okrem iného domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 5.5.2014 je bezúročný a bez poplatkov; vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1 507,69 EUR s príslušenstvom, ako aj určenia neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v bode 8.1, 8.4 Dohody o poskytnutí služby a v bode 8.3 zmluvných dojednaní k zmluve o revolvingovom úvere.

13. Súd I. inštancie v konaní 7Csp/157/2024 rozsudkom zo dňa 7.4.2025 vyhovel žalobe v uvedenej časti, konkrétne výrokmi I., III., IV., V. a VII.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.5.2025.

14. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak si na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práv alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, ale stačí, ak takáto ujma tu je. Je pritom bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok KS v Prešove sp. zn. 3Co/20/2017, sp. zn. 20Co/192/2016, sp. zn. 7Co/78/2017, sp. zn. 25Co/59/2017).

16. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach SR a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie

sankčná funkcia náhrady škody je taká, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne.

17. Ak práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou, potom v zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

18. Zo stanoviska Najvyššieho súdu SR č. 48/2022 nesporne vyplýva, že pre priznanie práva na zadosťučinenie spotrebiteľa, ktorý úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinností v zmysle § 3 ods. 5, tretia veta zák. č. 250/2007 Z.z. je rozhodujúcim kritériom primeranosť požadovaného zadosťučinenia; jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu.

19. Z odôvodnenia uvedeného stanoviska, ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 6Cdo/127/2017 nesporne vyplýva, že v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. má právo na primerané finančné zadosťučinenie každý spotrebiteľ, ktorý si na súde úspešne uplatní porušenie práva, alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom, prípadne osobitnými predpismi. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú, ako aj funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa, ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žiadnu inú podmienku, teda ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie, či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.

20. Z uvedeného potom jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa v konaní 7Csp/157/2024 si ako spotrebiteľka voči žalovanému ako dodávateľovi úspešne uplatnila porušenie svojich spotrebiteľských práv upravených v zákone č. 129/2010 Z.z. v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o vydanie bezdôvodného obohatenia ako aj z ustanovení § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 298 CSP a to určením neprijateľnosti zmluvných podmienok.

21. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne ako spotrebiteľa, súd považoval samotný nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný, avšak žalobe vyhovel iba čiastočne.

22. Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností na strane žalobcu ako aj žalovaného a okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv a povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

23. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna

výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

24. Za stavu vzhľadom na porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých sa úspešne domohla na súde je nárok žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia dôvodný. Je nepochybné, že žalobkyňa v základnom konaní bola nútená podniknúť kroky na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom odôvodňujúcim priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa však svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila len svojou úspešnosťou v konaní o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o vydanie bezdôvodného obohatenia a neprijateľnosti zmluvných podmienok a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej práv ako spotrebiteľa, ktoré bola nútená brániť. Neuviedla, či konanie žalovaného a následne domáhanie sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vydanie bezdôvodného obohatenia, neprijateľnosti zmluvných podmienok viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jej súkromnom a spoločenskom živote. Takýmito negatívnymi dôsledkami, resp. nepriaznivými okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného je napr. vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž (rozsudok KS PO pod sp. zn. 7CoCsp/32/2020, 7CpCsp/123/2020).

25. Keďže žalobkyňa nepreukázala, že konanie žalovaného a následné domáhanie sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok malo negatívne následky na vznik jej nepriaznivej majetkovej alebo sociálnej situácie, súd I. inštancie s poukazom na okolnosti prípadu považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 130 EUR, teda vo výške 50 EUR za konštatované porušenia jej spotrebiteľských práv určením úveru zo zmluvy o úvere za bezúročný a bezpoplatkový, o vydanie bezdôvodného obohatenia a za každú judikovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku v sume 10 EUR.

26. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia prihliadol na to, že síce na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, ale toto bolo vydané. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia za určené neprijateľné zmluvné podmienky prihliadal na to, že na strane žalovaného nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia z judikovaných neprijateľných zmluvných podmienok; žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaný v priebehu trvania zmluvného vzťahu alebo po jeho skončení si uplatňoval akékoľvek nároky z uvedených neprijateľných zmluvných podmienok, pričom porušenia svojich spotrebiteľských práv sa domáhala po viac ako 7 rokoch od zániku zmluvného vzťahu.

27. Na základe uvedených skutočností, potom priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobkyňi ako spotrebiteľke satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa, ani kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a musí zostať na úrovni a funkcii účinného odradzujúceho prostriedku ochrany (rozhodnutie KS PO pod sp. zn. 2Co/136/2016, 17Co/17/2018 a 9Co/50/2018).

28. Podľa § 255 ods. 1,2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa čl. 3 ods. 1 CSP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

30. Podľa čl. 3 ods. 2 CSP, výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

31. Civilný sporový poriadok nemá obdobné ust. § 142 ods. 3 CSP., ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k ust. § 142 ods. 2 CSP. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nová právna úprava

už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty, ale len dve. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP. Nepatrný neúspech CSP aktuálne nepozná a zohľadňuje teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (str. 906 Komentára k CSP, nakladateľství C. H. BECK).

32. Aj z dôvodovej správy k ust. § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore, ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá i systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. Ako príklad uvádza dôvodová správa náhradu nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti. Vhodným riešením potom bude, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy. Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu úspech vo veci, keďže ten sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku.

33. Keďže predmetom konania bol nárok žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisí od úvahy súdu, bol žalobkyni priznaný nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane sporu čo do právneho základu sporu v plnom rozsahu, preto jej patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

34. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP vo výške zodpovedajúcej prisúdenej sume primeraného finančného zadosťučinenia v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

2 29Csp/118/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.